פר א מיי' פ'ת מסלי **ורבי** יוחנן אמר אפי' פת ויין . וכן הלכה דרב ור' יוחנן הלכה מוץ מן הפת ומן היין · כדאמרינן לקמן (דף מב.) שגורם ברסת ברסת הלכם יסמג משין מ ששים אית פיי תורה אור במלותיו ולונו להפרים תרומה

ומעשר : בורנוי סנובלום . מפרש בגמ : גובלי . חגבים מהורים : מין קללה . חומץ ונובלות וגובאי על ידי קללה הן באין: בכן׳ שהקרים . בוטי"ר בלע"ו: מירבא רבו מארעא . מלחלוחית הארן הם גדלים על העלים ועל מוספת הכלים : בושלי כמרם . כמו שרופי חמה שבשלם ושרפם החום ויבשו והמרים הם. כמרא חום כמו מכמר בשרא (פסחים דף נח.): םמכי דויקם - שהרוח משירן: לשפרם. אחומן וגובאי פליג ר׳ יהודה: פרי ספן כם שהרי לא נשתנו לקלקול: סקלים [1] ג שהרי לא נשתנו לקלקול: חכמים יהודה: פרי סען בעי ברוכי שבדמחי. פירות שהקלו חכמים בדמחי שלהן שהלוקחן מעם החרץ אין לריך לעשרן . אלו הן: השימין כו׳. שאינן חשובים ואין ע"ה חש עליהם מלעשרן: טולשי קולמשי: שילהי גופני . ענבים סתווניות : כם ודמן . אם ידוע שלא הופרש מהן מעשר: שעשחן גורן העני או מי שלקטן העמיד מהן ערימת כרי: כלקט וכשכמה והפמה. חע"פ שפטורים מן המעשר לקטן עני לועשחונורן הוקבעו למעשר מדרבנן

שבין טופי לו פילי: נימו לה לב הונא כר' יוסי וא"ת היכי מלי סובר רב הונא ברכת הזן: פרשם סומה כשהכהן משביעה: וידוי מעשר בה ב מיי פיא משל במה ב מיי פיא משל כר' יוסי הא רב הונא מודה בשאר דברים חוץ מפת בערתי הקדש מן הבית (דברים כו): מלברכך. ברוך אשר קדשט ברסות הלכם כ

ויין שאם אמר שהכל דילא ואילו סמג בם משק היו מימן כל יוסי סבר דלא ילא דכל המשנה קפו סעיף י וסימן בל יוסי סבר דלא ילא דכל המשנה קפו סעיף ל יוסי ממסבע כו' וי"מ דמלי למימר פז המי פא מהלכות דאפי ר' יוסי לא קאמר לא ילא פז המי פא המלכות דאפי ר' יוסי לא קאמר לא ילא ברכות כלכה ו: לופי ליוסי כלו קומת כלי כלו פת ו מיי שם כלכה כ אלא בברוך המקום שאינה ברכה סתו שם שוש"ש אית כלל אבל בשהכל מודה :

סימן רד: פמ ז מיי שם פיח כלי אכור אביי כוותיה דרב מסתברא ה מושיעתיה סיי כו' י"מ דמסתברא לד ספיף א (ב): ברייתא כוותיה ומיהו רב אלפם צ ח מ מיי שם (והלי נדרים הלי יא סמנ ברכה ולכך היה אומר ר"י שאם לאוין רמב שוש"ע י"ד היה מדלג מלכות של ברכת המוליא סי רפו סעיף כג: שלריך לחזור ולברך ואפי׳ דלג תיבת העולם בלבד דמלך לבד אינו [שמ"ש מוסי לתבן מע. מלכות וברכות "של שמונה עשרה ד"ה כרוה] אין בהן מלכות דאינן באין בפתיחה צב ב מיי פית מכלי ובחתימה חין שייך מלכות אבל נרטת הלכה ח אלהי אברהם הוי כמו מלכות סמג שם טוש'ע אויה סי שי מים מחלה דאברהם אבינו המליך הקב"ה על סי מי מים מים דמים האבינו המליך הקב"ה על צג ל מיי׳ פידג מהל׳ כל העולם שהודיע מלכותו ומעין מעשר כלכה א: צד ש מייי פ"ב מהלי שבע דמללי בשבת הואיל ויש בה פרושות הלכה ש: האל הקדוש שאין כמוהו הייט כמו מלכות כמו שמע ישראל ה' אלהינו [ר"ה לנ:] ה' אחד דהוי במקום מלכות *ולפי מה דפרישית דכל היכא דכתיב אלהי אברהם הוי כמו מלכות ניחא ולר' יוחנן לא קשיא דלא (ה) תני מלכותך דאטו כרוכלא כל האי לימני וליזיל:

ברכות הלכה ה סמג שם:

ברכה דאמר בריך רחמנא מריה דהאי פיתא דמחן דחזי סבר שתבוחת קרקעו היה: והא בעינן שלש ברכות מאי ייצא דקאמר לכל רב נמי יצא ידי ברכה ראשונה מאי האל רב נמי יצא ידי ברכה ראשונה מאי מאי קמשמע לן אע"ג דאמרה בלשון חול תנינא *ואלו נאמרים בכל לשון פרשת סומה וידוי מעשר וקריאת שָמִע ותפלה וברכת המזון אצמריך סד"א הני מילי דאמרה בלשון חול כי הימן דתקינו רבגן בלשון מים שהמנויה בדבה. גיסי בנור בדוק מירבא רבו מארעא מינקי לא ינקי מארעא והא על דבר שאין גדולו מן הארץ קתני תני על דבר שאין יונק מן ייני איסר ברון דיין האפת בא לאפל אופר הארץ: ועל הנובלות: מאי נובלות ר' זירא ור' אילעא, חד אמר יבושלי כמרא וחד אמר תמרי דזיקא, תנן ר' האסת בא האסד אוסד יודה (...ע. ושיבות הוא מין קללה אין מברכין עליו בשלמא למ"ד בושלי כמרא היינו דקרי ליה מין קללה אין מברכין עליו בשלמא למ"ד בושלי כמרא היינו דקרי ליה מין קללה אלא נגיא אסר בויך ויין נגיא אסר בויך ויין האסת בא לאכלו אסר למאן דאמר תמרי דויקא מאי מין קללה אשארא איכא דאמרי בשלמא למאן, דאמר בושלי כמרא היינו שחקל נויה גיבור שהכל נהיה לדבה לברוכי אלא בנובלות התכר בורא פרי, העץ מבעי ליה לברוכי אלא בנובלות סתמא טבמה ששה אפר ברוד דיין האר גא כ"ע לא פליני דבושלי כמראנינהו כי פליני בנובלות תמרה *דתנן להקלין שבדמאי השיתין והרימין והעוזרדין (6) זמהי כ האומן אפר רבה בר בנות שחובנות שקמה וגופנין ונצפה ונובלות תמרה שיתין אמר רבה בר בר חנה א"ר יוחנן מין תאנים [6] (3) רימין השיתין אפר רבה בר בר תנה אמר כנדי העוזרדין פולשו *בנות שוה אפר רבה בר בר הנה א"ריותגן תאיני [:]חיורתא (:) בנות שקפה אפר רבה בר -פירש מלשה אין בר חנה א"ר יותגן דובלי [:] (ז) גופנין שילהי גופני נצפה פרחה נובלות תפרה ר' אילעא ור' זירא הד אפר בושלי "שרא", ודפאי (פרז ל בחבר בר חנה אול במור ביותצ בשלי ברושלי ברוש היינו דתחנו בכליו שרדמשו תפובו הוא בראור הא נדשי כמרא וחד אמר רומרי דזיקא בשלמא למ"ד בושלי כמרא היינו דקתני הקלין שבדמאי ספיקן הוא דפמור הא ודאן הייב אלא לכאן דאמר תמרי דויקא ודאן חייב הפקרא נינהו הכא בכאי עסקינן שעשאן גורן *דא"ר יצחק א"ר פעס יודנן משום ר' אליעזר בן יעקב ^פהלקט והשכחה והפאה שעשאן גורן הוקבעו למעשר איכא דאמרי בשלמא

אבל היכא דבי שקלת ליה לפירי ליתיה לגוווא דהרר מפיק לא מברכינן עליה בורא

פרי העץ אלא בפה"א: ועל כולן אם אמר

שהכל וכו': אתמר רב הונא אמר חוץ מן

הפת ומן היין ורבי יוחגן אמר "אפי' פת ויין

נימא כתנאי *ראה פת ואמר כמה נאה פת

זו ברוך המקום שבראה יצא ראה תאנה

ואמר כמה נאה תאנה זו ברוך המקום

שבראה יצא דברי ר' מאיר ר' יוסי אומר יכל

המשנה מממבע שמבעו חכמים בברכות

לא יצא ידי חובתו ניסא רב הונא דאמר

כר' יוסי ור' יותנן דאמר כר' מאיר אמר לך

רב הונא אנא דאמרי אפי' לר' מאיר עד

כאן לא קאטר ר' מאיר התם אלא היכא דקא

מדכר שמיה דפת אבל היכא דלא קא מדכר

שמיה דפת אפילו ר' מאיר מודה ור' יותנן

אמר לך אנא דאמרי אפילו לרבי יוסי עד

כאן לא קאמר ר' יוסי התם אלא משום

דקאמר ברכה דלא תקינו רבגן אבל אמר

שהכל נהיה בדברו דתקינו רבנן אפילו ר'

יוסי מודה בנימין רעיא כרך ריפתא יואמר

בריך מריה דהאי פיתא אמר רב יצא והאמר

רב כל ברכה שאין בה הזכרת השם אינה

שמעון בן נמליאל אומר מתוצאת העלין עד הפנים ג' יום מן תפנים ועד השיתין העובלות ג' יום ומן השיתין ועד התאנים ג' יום :

גליון השים (6) בכי והמודרין. ניב באלפם פי הביה פרפיי בפירליני בלבון אשכם: (2) שם שיתין אמר רבה ב"כ ב"כ ל לכרפה שאין כה הזכרם השם. עיי לקמן דף נ"ד ע"ב עם" ד"ה פסרישון: רישו"יו דיי חוב אדי והמודרין. ניב פי האניה מדביי הובלים ביב פי האניה המרכבה בטרשון ופירוש פרהה שנים לג' שני מומנדלים ביערים: (7) שם דוכלי. נ"ב פירום האנה המורכבה בטרשון ופירוש פרהה שניין לעיל דף ל"א ע"א: (5) חום" ד"ה אמר וכו" דלה מכר ומלכותן עליו דאמו: